Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25879
Copyright: Admont, Benediktinerstift

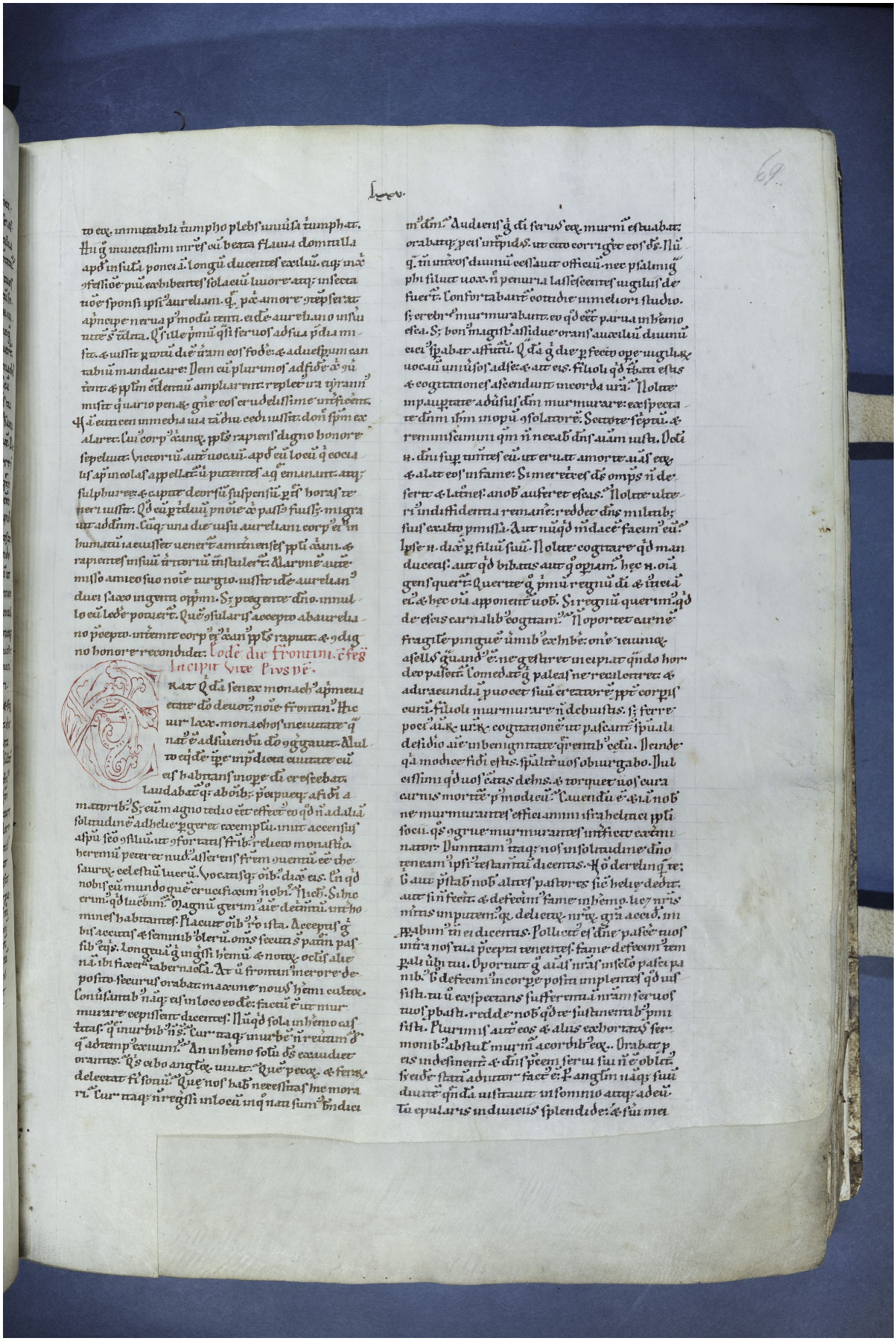

69

Incipit vita sancti Frontini confessoris.

Erat quidam senex monachus apud meum eremum do deuotus nomine Frontinus. Hic uir laudabilis monachos nouiter quos ad suauendum do gregauerat. Alius quidem eiusdem temporis uir diuina cauitate eius habitans in opere dei erat et laudabat quidem abbatem. Porque afidi a maioribus. Sed cum magno tedio erat et effectum eo quod non ad alium solitudinem adhelere pigeret exemplum inuit accensus aspectu seo ostium ut fortassis fratribus relinquo monasterio heremum petere et nudus alienis fremuentum et thesaurus celestium uerum. Vocatusque oibus diuitias eis. Cur quod nobis seu mundo quem creuisiaeum nobis. Nuchi. Si hec erim quod tuebum. Magnum gerim aere deamum. Inter homines habitantes. Placuit oibus ista. Decepus gibus accessus et semnibus oleru omis secum sapam pasibus eius. Longuam ingisi hemum et nouus oclis alienum ibi fixerat tabernacula. At ut frontinus in ore deposito securus orabat maxime nouus hemi cultor. Consumtus nasus est in loco eodem facetum et murmurare cepissent dicentes. Nunquid sola in hemo ascitas. Quinurbis nis. Cur nasus inurbe non reuiam quam adtemp exuum. An in hemo solum dis exaudiet orantes. Dis abo anglos. uuae. Quem pecus. et ferus delectat tisonum. Quem nos habet necessitas me morari. Cur nasus non regisli in locum in quem sum indicium dum. Audiens quidam seruus eius murmurantem estuabat orabantque pesinipidis ut eum corrigere eos dis. Nunquam tinuos diuinum cessauit officium nec psalmum phi filiae uox. non penuria lassescentes uigilius defuerit. Confortabant contidie in melioris studio. si erebri murmurabant eo quod esset parua in hemo esca. Si bonum nugis assidue orans auxilium diuinum eis spabat affuitum. Quidam quidem die per feciu ope uigilias uocatum unusos adsit et eis. filioli quid timetis estis et cogitationes ascendunt in cordia uestra. Nolite impauptare abusus dim murmurare: exspectate dnm ihm in opum solatare. Sectore septum et remuneratum qm non necab dns aiam iusti. Doli u. dni sup omnes eum ut eruat a morte aias eius et alat eos in fame: Si mer eres dis omps non deserit et latines: ano auferet escas. Nolite uitere indifficentia remanere: reddet dns militibus eius exulto pmissa. Aut nunquid nducet facem eum. Ipse non diuex per filium suum. Nolite cogitare quid manducetis: aut quid bibatis aut quid opiam. hec omia gens querit. Querite quidem pmum regnum di et iustitiam eius et hec omia apponentur uobis. Si regnum querimus quid de esis carnalib cogitamus. Non oportet eum nec fragile pinguem umib exhibere: onie reuuna asellos quando eis ne gestare incipiat quindo hordeo pasceti comedat quidem paleas ne reculetur et adiacendia puocet suum et exterere pre corpis curam filioli murmurare non debustis. si serre poci aiis uris cogitationem ut pascant spiritalia deitio aie in benignitate qremb celum. Ipse dequa modice fidei estis spalite uos obiurgabo. Iniuestimi quod uos estis dehis. et torquet uos curacurus mortem pmodicum. Cauendum est quia nobis murmurantes efficiamur ista helmi pli socii. qs ogrue murmurantes inficiet eam natur. Dumtam tamque nos insolitudine dino teneam ipsi restantia dicentes. Ho derelinquere: si aut pstab nobis alius pastores sic helie dedit. aut si non fecit et defecim fame in hemo. uey nris minus in puteum. qui deliecy nrq. qui accid. in ppabum in ei dicentes. Sollicit est dne pasce nos unta nos tua precia tenentes. fame defecam tem pali ubi tu. Oportuit quidem aias nras in selo pasci panib. si defecim in corpe posita implentes quod iusistu. tu ut exspectans suffer emu nram seruos tuos pbasti. redde nobis quod te sustinemus pmitisti. Plurimis autem eos et aliis exhortatus sermonib abstul murmur acordib eius. Orabat pcis indesinenter et dnis preen seru sui ne obliuiscede stati adiutor facet et. Pangim uiaqs suiduitate quidam uistauit in somnio atque adeum. Tu epularis in diuicus splendide et sum mei